

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	2Tdo/23/2018
Identifikačné číslo spisu:	6316010142
Dátum vydania rozhodnutia:	29.05.2018
Meno a priezvisko:	JUDr. František Mozner
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2018:6316010142.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z jeho predsedu JUDr. Františka Moznera a sudcov JUDr. Petra Paludu a JUDr. Martina Bargela v trestnej veci proti obvinenému D. A. pre pokračovací zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. na neverejnom zasadnutí konanom 29. mája 2018 v Bratislave o dovolaní obvineného D. A. proti právoplatnému rozsudku Okresného súdu Brezno z 30. mája 2016, sp. zn. 3T/60/2016, takto

rozhodol:

Podľa § 382 písm. f) Tr. por. dovolanie obvineného D. A. odmieta.

Odôvodnenie

Okresný súd Brezno (ďalej len „okresný súd“) podľa § 334 ods. 4 Tr. por. schválil dohodu o vine a treste, ktorú 9. mája 2016 uzavrel prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno s obvineným D. A., a potvrdil to rozsudkom z 30. mája 2016, sp. zn. 3T/60/2016, ktorým obvineného uznal vinným z pokračovacieho zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. b), ods. 3 písm. c) Tr. zák. na skutkovom základe uvedenom v tomto rozsudku.

Za to mu okresný súd uložil podľa § 295 ods. 3 Tr. zák. s použitím § 38 ods. 2, ods. 3, ods. 8, § 36 písm. l), § 39 ods. 4 Tr. zák. trest odňatia slobody vo výmere štyri roky a osem mesiacov, na ktorého výkon ho podľa § 34 ods. 1, § 46, § 48 ods. 2 písm. a) Tr. zák. zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom strázenia. Zároveň obvinenému uložil podľa § 60 ods. 1 písm. a) Tr. zák. trest prepadnutia vecí špecifikovaných pod bodmi 1. - 52. tohto výroku.

Proti uvedenému rozsudku podal obvinený D. A. dovolanie najskôr vlastným písomným podaním z 15. mája 2017, doručeným okresnému súdu 18. mája 2017, a to z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. a následne 23. januára 2018 aj prostredníctvom pre dovolacie konanie ustanoveného obhajcu z dôvodu uvedeného v § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por.

Vlastné písomne podané dovolanie obvinený odôvodnil neobjasnením skutkov, ktoré sa mu kladú za vinu, pretože k porušeniu zákona došlo zo strany štátu, konkrétne osôb, ktoré predaj vojenských zbraní

povolili a predávali pod nesprávnym označením ako expanzné zbrane. Ďalej v ňom opísal strelby schopnosť týchto zbraní, ich nesprávne pomenovanie ako „expanzné“ a v závere poukázal na to, že v tejto veci ide o umelo vykonštruovaný prípad zo strany policajtov, agentov a kriminalistov, v rámci ktorého došlo k porušeniu viacerých zákonov, k nezákonnosti celého vyšetrovania, ako aj k vypracovaniu nepravdivých znaleckých posudkov.

V dovolaní podanom prostredníctvom obhajcu obvinený poukázal na skutočnosť, že prvostupňový súd pri svojom rozhodovaní neprihliadol na to, že si predmetné zbrane zaobstaral v army shopoch a na burzách, kde je možné ktorejkoľvek osobe nad 18 rokov, bez akejkoľvek kontroly predávať strelné zbrane a strelivo ako prebytočný vojenský materiál. Z tohto dôvodu sa obvinený domnieva, že spáchanie predmetného skutku mu bolo umožnené práve zo strany štátnych orgánov a na základe vtedy platnej legislatívy. V súvislosti s voľným predajom zbraní nebol v konaní vypracovaný ani znalecký posudok ani odborné vyjadrenie, z ktorého by bolo zrejmé, aké zbrane mohli byť predmetom voľného predaja. Na základe uvedeného nebol podľa obvineného preukázaný znak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 295 Tr. zák. „kto bez povolenia ...“ a ani jeho úmysel spáchať trestný čin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami. Navrhol preto, aby dovolací súd v predmetnej veci vyslovil porušenie zákona a zrušil napadnuté rozhodnutie okresného súdu.

K dovolaniu obvineného sa podaním z 12. februára 2018 vyjadril prokurátor Okresnej prokuratúry Brezno, ktorý uviedol, že dovolanie obvineného bolo podané v rozpore s § 368 ods. 1 Tr. por., pretože bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému v zmysle § 334 ods. 4 Tr. por. nie je prípustné, s výnimkou dovolania podaného podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., pričom oprávnenou osobou je v tomto prípade len minister spravodlivosti. Na základe uvedeného nie sú podľa prokurátora v tejto veci dané dôvody dovolania v zmysle § 371 Tr. por. Preto navrhol, aby dovolací súd dovolanie obvineného podľa § 382 písm. c) Tr. por. odmietol.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“) ako súd dovolací (§ 377 Tr. por.) posúdil vec najprv v zmysle § 382 Tr. por. a zistil, že dovolanie bolo podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné.

Podľa § 334 ods. 4 Tr. por. ak súd dohodu o vine a treste schváli, potvrdí to rozsudkom, ktorý verejne vyhlási. Proti tomuto rozsudku nie je prípustné odvolanie ani dovolanie okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c).

Z citovaného zákonného ustanovenia vyplýva, že dovolanie proti rozsudku, ktorým súd potvrdil schválenie dohody o vine a treste, je prípustné iba z dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. Pritom platí, že viazanosť dovolacieho súdu dôvodmi dovolania, ktoré sú v ňom uvedené v zmysle § 385 ods. 1 Tr. por., sa týka vecného vymedzenia chýb napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré mu predchádzalo (§ 374 ods. 1 Tr. por.), a nie právnych dôvodov dovolania uvedených v ňom v súlade s § 374 ods. 2 Tr. por. z hľadiska ich hodnotenia podľa § 371 Tr. por. [pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky (ďalej len „Zbierka“) pod č. 120/2012]. Povedané inými slovami, pri zisťovaní dôvodov dovolania dovolacím súdom je rozhodujúca ich vecná špecifikácia dovolateľom a nie ich označenie podľa § 371 Tr. por. Preto hoci obvinený v podanom dovolaní formálne označil aj dovolací dôvod podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., podstatným je, že chyby, ktoré napadnutému rozsudku vytýka, tomuto dôvodu dovolania vecne nezodpovedajú. Obvinený totiž prioritne spochybňuje správnosť skutkových zistení, keď tvrdí, že skutky kladené mu za vinu neboli objasnené. Takáto skutková námietka však nezodpovedá nielen obvineným použitým dôvodom dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por. ale ani žiadnemu inému dovolaciemu dôvodu uvedenému v § 371 ods. 1 Tr. por., keďže správnosť a úplnosť zisteného skutku nemôže dovolací súd skúmať a meniť [§ 371 ods. 1 písm. i) veta za bodkočiarkou Tr. por.]. Pokiaľ ide o námietku dovolateľa, že konaním, za ktoré bol odsúdený, nebol naplnený znak skutkovej podstaty trestného činu podľa § 295 ods. 1 Tr. zák. „bez povolenia“, treba uviesť, že táto by v prípade jej preukázania síce zodpovedala dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. i) Tr. por., avšak zákon dovolanie z tohto dôvodu proti rozsudku, ktorým bolo potvrdené schválenie dohody o vine a treste,

nepripúšťa.

Napokon pre úplnosť sa žiada k veci uviesť, že aj keby obvinený v dovolaní uplatnil chyby, ktoré by vecne zodpovedali dovolaciemu dôvodu podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por., nebol by osobou oprávnenou na podanie dovolania, keďže dovolanie proti rozsudku, ktorým súd schválil dohodu o vine a treste, môže podať len minister spravodlivosti a to na podnet obvineného alebo na podnet inej osoby (pozri rozhodnutie najvyššieho súdu zverejnené v Zbierke pod č. 12/2017).

Z týchto dôvodov najvyšší súd dovolanie obvineného D. A. ako podané proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné, odmietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.